

غلبه بر گناه

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: رومیان باب ۶؛ اول یوحنا باب ۱ آیه ۸ و باب ۲ آیه ۱.

آیه حفظی: «زیرا گناه نباید بر وجود شما حاکم باشد چون شما تابع شریعت نیستید بلکه زیر فیض خدا هستید» (رومیان باب ۶ آیه ۱۴).

اگر اعمال نتواند ما را نجات دهد، پس چرا اصلاً خود را بواسطه آنها به زحمت بیاندازیم، چرا به گناه کردن ادامه ندهیم؟

باب ۶ پاسخ پولس به این پرسش مهم می باشد. پولس در اینجا با آنچه معمولاً به عنوان «تقدیس» شناخته می شود سر و کار دارد. روندی که از طریق آن بر گناه غلبه کرده و هر چه بیشتر شخصیت مسیح را انعکاس می دهیم. واژه تقدیس تنها دو بار در رومیان آمده است. این واژه در رومیان باب ۶ آیات ۱۹ و ۲۲ بصورت معادل یونانی *hagiasmos* آمده است که به معنی تقدیس می باشد. در زبان انگلیسی این واژه بصورت «قدوسیت» آمده است.

آیا این بدین معناست که پولس در مورد آنچه عموماً به عنوان تقدیس شناخته می شود، چیزی برای گفتن ندارد؟ هرگز چنین نیست.

در کتاب مقدس، معمولاً «تقدیس شدن» به معنی «وقف شدن» برای خداست. از این رو، تقدیس شدن اغلب بصورت عملی است که در گذشته کامل گردیده است. برای مثال، «جمیع مقدسین» (اعمال رسولان باب ۲۰ آیه ۳۲). در این مفهوم، افرادی که تقدیس شده اند کسانی هستند که خود را وقف خدا نموده اند.

اما این کاربرد کتاب مقدس از «تقدیس»، به هیچ وجه اهمیت اصل تعلیماتی تقدیس یا این واقعیت که تقدیس کاری مادام العمر می باشد را انکار نمی کند. کتاب مقدس به شدت این اصل تعلیمی را تأیید نموده اما عموماً از واژه های دیگری برای توصیف آن استفاده می کند. این هفته به جنبه دیگری از نجات از طریق ایمان خواهیم پرداخت، جنبه ای که می

تواند به راحتی سوء تعبیر شود: وعده پیروزی بر گناه در زندگی کسی که توسط عیسی نجات یافته است.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۱۸ نوامبر آماده شوید.

یکشنبه

۱۲ نوامبر

جایی که گناه افزایش یافت

پولس در رومیان باب ۵ آیه ۲۰ با بیانیه ای قدرتمند اظهار داشت: «اما جایی که گناه افزایش یافت فیض خدا به مراتب بیشتر گردید.» منظور او این است که، مهم نیست چه میزان گناه وجود دارد یا نتایج گناه تا چه حد مهیب باشد، فیض خدا برای مقابله با آن کافی است. این چه امیدی باید برای هر کدام از ما بیاورد، بویژه زمانی که وسوسه می شویم چنین حس کنیم که گناهانمان آنقدر بزرگ هستند که قابل بخشیدن نمی باشند! پولس در رومیان باب ۵ آیه ۲۱ نشان می دهد که اگر چه گناه به مرگ منجر می شود، فیض خدا از طریق عیسی، مرگ را شکست داده است و می تواند به ما زندگی ابدی ببخشد.

رومیان باب ۶ آیه ۱ را بخوانید. پولس در اینجا به چه منطقی اشاره دارد و او چگونه در رومیان باب ۶ آیات ۲ تا ۱۱، به چنین طرز تفکری پاسخ می دهد؟

پولس یک مسیر جالب استدلالی را در باب ۶ دنبال می کند، که چرا یک فرد عادل شمرده شده نباید مرتکب گناه بشود. او برای شروع می گوید که نباید گناه کنیم زیرا ما در گناه مرده ایم. سپس او منظور خود را توضیح می دهد.

فرو رفتن در آب برای تعمید، معرف تدفین می باشد. چه چیزی دفن شده است؟ «انسانیت کهنه» گناهکار - یعنی، جسم مرتکب گناه شده، جسمی که توسط گناه مدیریت و حکمرانی می شد. در نتیجه، این جسم گناه آلود از بین می رود تا دیگر در خدمت گناه نباشیم. در باب ۶ رومیان، گناه به عنوان یک ارباب که بر بندگان خود فرمانروایی می کند، شخصیت پردازی شده است. هنگامی که جسم گناه آلود که به گناه خدمت می کند، از بین می رود، اربابی گناه بر آن پایان می یابد. کسی که از قبر آبی بیرون می آید، فرد جدیدی می شود که دیگر در خدمت گناه نیست. او اکنون در تازگی حیات قدم بر می دارد.

مسیح، که مرد، یکبار برای همیشه مرد، اما اکنون برای همیشه زنده است. بنابراین، فرد مسیحی که تعمید دیده است، یکبار برای همیشه در گناه مرده است و نباید دیگر هرگز تحت سلطه آن در آید. البته، همانطور که هر مسیحی تعمید دیده می داند، گناه بطور خودکار پس از بیرون آمدن ما از آب، ناپدید نمی شود. تحت سلطه گناه نبودن به

معنی این نیست که نباید با آن مبارزه کرد.

«به این صورت ما مفهوم سخنان رسول را به وضوح متوجه می شویم. همه اظهاراتی اینچنینی از جمله: ۱- «ما نسبت به گناه مرده ایم»، ۲- ما نسبت به خدا زنده ایم و غیره، دلالت بر این دارند که ما تسلیم احساسات گناه آلود خود و گناه می شویم حتی اگر گناه در ما ادامه یابد. با این وجود، گناه تا پایان زندگیمان در ما باقی می ماند، همان گونه که در غلاطیان باب ۵ آیه ۱۷ می خوانیم: 'زیرا تمایلات نفسانی بر خلاف روح القدس و آرزوهای روح القدس بر خلاف طبیعت نفسانی است و این دو مخالف یکدیگرند به طوری که شما نمی توانید آنچه را دلتان می خواهد انجام دهید.' بنابراین، همه رسولان و مقدسین اعتراف می کنند که گناه و احساسات گناه آلود در ما باقی می ماند تا زمانی که جسم به خاک و خاکستر تبدیل شود، و یک جسم جدید (جلال داده شده) بر خیزد که عاری از هوای نفس و گناه است.» مارتین لوتر، برگرفته از مرجع زیر:

Commentary on Romans, p. 100.

۱۳ نوامبر

دوشنبه

زمانی که گناه حکمرانی میکند

در رومیان باب ۶ آیه ۱۲ چه نصیحتی به ما شده است؟

عبارت حکمرانی حاکی است که «گناه» در اینجا به عنوان یک حاکم و پادشاه نشان داده شده است. واژه یونانی که در اینجا بصورت «حکمرانی کردن» ترجمه شده است، به معنی «پادشاه بودن» یا «به عنوان پادشاه عمل کردن» می باشد. گناهان بسیار مایل به سلطه بر جسم های فانی ماست و بما امر و فرمان می دهد.

هنگامی که پولس می گوید، «پس گناه ... حکمرانی نکند»، به این مطلب اشاره دارد که فرد عادل شمرده شده می تواند انتخاب کند که از پادشاه شدن گناه در زندگی خود ممانعت بعمل آورد. این جایی است که اراده به کار می آید.

«چیزی که لازم است درک کنید، قدرت راستین اراده است. این قدرت حاکم در فطرت بشر، قدرت تصمیم گیری یا انتخاب است. همه چیز به عمل درست اراده بستگی دارد. خدا قدرت انتخاب را به بشر داده است؛ بکار بردن آن بستگی به آنها دارد. شما نمی توانید قلب خود را تغییر دهید، نمی توانید به خودی خود عواطف آن را به خدا بدهید؛ اما می توانید انتخاب کنید که به او خدمت نمایید. می توانید اراده خود را به او بدهید؛ او سپس در شما کار خواهد کرد تا مطابق با رضای او اراده و عمل نمایید. از این رو طبیعت کامل شما تحت کنترل روح مسیح قرار خواهد گرفت؛ عواطف شما بر او متمرکز خواهد

شد و افکارشان در هماهنگی با او خواهد بود.» - الن جی. وایت، گامهایی بسوی نور، برگرفته از مرجع زیر: *Steps to Christ*, p. 47

واژه یونانی ترجمه شده بصورت «هوس ها» در رومیان باب ۶ آیه ۱۲ به معنی «امیال» می باشد. این امیال ممکن است برای چیزهای خوب یا بد باشند؛ هنگامی که گناه حکمرانی می کند، ما را به خواسته بد و شریر وادار می کند. اگر ما با تکیه بر خود با امیال مبارزه کنیم، آنها قوی و غیر قابل مقاومت خواهند بود. گناه می تواند یک ستمگر بی رحم باشد، کسی که هرگز راضی نیست، بلکه همیشه بیشتر می خواهد. ما تنها از طریق ایمان و تنها با مطالبه وعده های پیروزی می توانیم بر این ارباب بی رحم غلبه نماییم.

پس واژه گفته شده در رومیان باب ۶ آیه ۱۲، مهم می باشد. این به آن چیزی که قبلاً گفته شده است بر می گردد، بویژه به آنچه در رومیان باب ۶ آیات ۱۰ و ۱۱ گفته شده است. فرد تعمیم دیده اکنون نسبت به خدا زنده است. یعنی، خدا در کانون زندگی جدید او قرار دارد. این فرد به خدا خدمت می کند، آنچه خدا را خشنود می سازد، انجام می دهد و بنابراین می تواند همزمان در خدمت گناه باشد. او «برای خدا در مسیح عیسی زنده است.»

نقل قول از الن جی. وایت در درس امروز را یکبار دیگر بخوانید. به اهمیت مفهوم اختیار و اراده آزاد توجه نمایید. ما به عنوان موجوداتی اخلاقی، دارای اراده آزاد هستیم و از قدرت انتخاب درست از نادرست، خوب از بد، مسیح یا جهان بر خورداریم. در طی ۲۴ ساعت آینده، سعی کنید آگاهانه نحوه بکار بردن این اراده آزاد اخلاقی را در خود زیر نظر بگیرید. درباره استفاده یا سوء استفاده خود از این عطای مقدس چه چیزی می توانید بیاموزید؟

۱۴ نوامبر

سه شنبه

نه تحت شریعت بلکه تحت فیض

رومیان باب ۶ آیه ۱۴ را بخوانید. چگونه باید این آیه را درک کنیم؟ آیا بدین معناست که ده فرمان دیگر برای ما الزام آور نیستند؟ اگر چنین نیست، دلیلش چیست؟

رومیان باب ۶ آیه ۱۴ یکی از اظهارات کلیدی کتاب رومیان است. و این آیه ای است که ما اغلب این نقل قول می شنویم، زمانی که فردی به ما ادونتیست ها می گوید که سبت روز هفتم منسوخ شده است.

با این حال، بدیهی است که مفهوم این آیه چنین نیست. همانطور که قبلاً پرسیدیم،

چگونه می شود که احکام اخلاقی منسوخ شده باشند و گناه همچنان یک واقعیت باشد؟ زیرا احکام اخلاقی هستند که گناه را تعریف می کنند! اگر شما تمام آنچه که قبلاً در رومیان آمده است را بخوانید، حتی تنها در باب ۶، مشاهده اینکه چگونه در خلال این مباحث در خصوص واقعیت گناه، پولس ناگهان بگوید «احکام اخلاقی موجود در ده فرمان که منعکس کننده گناه، منسوخ شده اند»، دشوار است. این معنایی ندارد.

پولس به رومیان می گوید که فردی که «تحت شریعت» زندگی می کند - یعنی، تحت قیمومیت یهود آنگونه که در زمان وی با تمام قوانین و مقررات ساخت بشر اعمال می شد - توسط گناه اداره خواهد شد. در مقابل، فردی که تحت فیض زندگی می کند، بر گناه ظفر خواهد یافت. زیرا شریعت در قلب او نوشته شده است و روح خدا اجازه دارد تا گمهایش را هدایت کند. پذیرفتن عیسی مسیح به عنوان مسیح موعود، عادل شمرده شدن توسط وی، تعمید دیدن در مرگ او، نابودی انسانیت کهنه، بر خاستن برای قدم گذاشتن در تازگی حیات - اینها چیزهایی هستند که گناه را از زندگی ما بیرون می کنند. به یاد داشته باشید، این موضوع کلی رومیان باب ۶ آیه ۱۴، وعده غلبه بر گناه می باشد. ما نباید «تحت شریعت» بودن را بسیار محدود تعریف نماییم. فردی که ظاهراً «تحت فیض» زندگی می کند اما از احکام خدا اطاعت نمی کند، بجای فیض، محکومیت نصیبش خواهد شد. «تحت فیض» به این معنی است که از طریق فیض خدا آنگونه که در عیسی آشکار شد، محکومیتی که شریعت بطور اجتناب ناپذیری برای گناهکاران می آورد، از میان رفته است. بنابراین، ما اکنون آزاد از این محکومیت مرگی که بواسطه شریعت آورده شد، در «تازگی حیات» زندگی می کنیم، حیاتی توصیف شده و آشکار شده از طریق این واقعیت که ما با مردن در خود، دیگر بنده گناه نیستیم.

شما چگونه واقعیت یک حیات جدید در مسیح را تجربه کرده اید؟ به چه شواهد ملموسی می توانید اشاره کنید که آنچه مسیح در شما انجام داده است را آشکار می کنند؟ از رها نمودن چه چیزهایی امتناع می ورزید و چرا باید آنها را رها کنید؟

۱۵ نوامبر

چهارشنبه

گناه یا اطاعت

رومیان باب ۶ آیه ۱۶ را بخوانید. منظور پولس در اینجا چیست؟ چرا استدلال او در اینجا اصطلاحاً خیلی صاف و پوست کنده است؟ یا رومی روم و یا زنگی زنگ؛ چیز دیگری در این وسط نیست. ما از این مقایسه بسیار واضح چه درسی باید بیاموزیم؟

پولس بار دیگر به این نکته باز می‌گردد که حیات تازه در ایمان، به گناه اجازه آزادی نمیدهد. زندگی با ایمان، پیروزی بر گناه را ممکن می‌سازد؛ در واقع، ما تنها از طریق ایمان می‌توانیم پیروزی که به ما وعده داده شده است را داشته باشیم.

پولس پس از اینکه به گناه به عنوانیک حاکم، نقشی میدهد که میتواند بر زیر دستانش حکمرانی می‌کند، اکنون به بازیگر گناه تحت عنوان اربابی باز می‌گردد و از خدمتگزارانش انتظار دارد که گوش به فرمان باشند. پولس اشاره می‌کند که فرد می‌تواند ارباب خود را انتخاب کند. او می‌تواند به گناه خدمت کند که منجر به مرگ می‌شود یا به عدالت خدمت کند که به زندگی ابدی منتهی می‌شود. پولس هیچ حد وسط یا جایی برای سازش برای ما باقی نمی‌گذارد. یا طرف دوست هستیید یا طرف دشمن، زیرا در عاقبت یا با حیات ابدی و یا با مرگ ابدی روبرو می‌شویم.

رومیان باب ۶ آیه ۱۷ را بخوانید. پولس آن مطلبی را که در رومیان باب ۶ آیه ۱۶ گفت، چگونه بسط می‌دهد؟

توجه کنید که چگونه به شکلی جالب توجه، فرمانبرداری به اصول تعلیم صحیح مرتبط است. واژه یونانی معادل «اصول تعلیم» در اینجا به معنی «آموزش» می‌باشد. به مسیحیان رومی، اصول ایمان مسیحی که اکنون از آن اطاعت می‌کردند قبلاً آموزش داده شده بود. از این رو، برای پولس، اصول تعلیم صحیح و آموزش صحیح، زمانی که «با تمامی وجود و دل اطاعت بشود»، به رومیان کمک میکرد تا «بندگان عدالت بشوند» (رومیان باب ۶ آیه ۱۸). ما گاهی چنین می‌شنویم که اصول تعلیم اهمیتی آنچنانی ندارد بلکه نشان دادن محبت اهمیت دارد. این مطلب یک ساده‌انگاری از قضیه‌ای پیچیده است که چندان هم ساده نیست. همانطور که در یکی از درس‌های قبلی بیان شد، پولس بسیار نگران اصول تعلیم غلط بود که کلیسای غلطیان تسلیم آن شده بود. از این رو، ما باید مراقب اظهاراتی باشیم که به نوعی اهمیت آموزه‌های صحیح را کم ارزش جلوه می‌دهند.

خدمتگزاران گناه، خدمتگزاران عدالت: تضاد بسیار زیادی را آشکار می‌کنند. اگر ما پس از تعمید مرتکب گناه بشویم، آیا به این معنی است که حقیقتاً نجات نمی‌یابیم؟ اول یوحنا باب ۱ آیه ۸ تا باب ۲ آیه ۱ را بخوانید. این آیات چگونه کمک میکنند تا معنای پیرو مسیح بودن و در عین حال در خطر سقوط قرار داشتن را درک کنیم؟

آزادی از گناه

با در نظر داشتن آنچه که تا کنون در باب ۶ رومیان مطالعه کرده ایم، رومیان باب ۶ آیات ۱۹ تا ۲۳ را بخوانید. خلاصه آنچه که پولس می گوید را در قسمت زیر بنویسید. مهمتر از همه اینکه، از خود پرسید که چگونه می توانید حقایق بسیار مهمی که پولس به آن اشاره می کند را، در زندگی خود به واقعیت تبدیل نمایید. از خود پرسید که چه مسائلی در اینجا در خطر می باشند.

سخنان پولس در اینجا نشان می دهند که او کاملاً ماهیت سقوط کرده بشریت را درک می کند. او درباره «ناتوانی جسم» شما سخن می گوید. واژه یونانی معادل «ناتوانی» همچنین به معنای «ضعف» می باشد. او می داند که ماهیت سقوط کرده بشر، در صورتی که به حال خود رها شود، قادر به انجام چه خطاهایی می باشد. از این رو، او بار دیگر به قدرت انتخاب اشاره می کند - قدرتی که ما انتخاب کرده ایم تا خود را تسلیم نماییم و جسم ضعیفمان به اربابی جدید نیاز دارد که همانا عیسی است که ما را قادر میسازد تا به داشتن یک زندگی عادلانه داشته باشیم.

رومیان باب ۶ آیه ۲۳ اغلب برای نشان دادن اینکه جریمه گناه - یعنی سرپیچی از احکام - مرگ است، نقل قول می شود. قطعاً جریمه گناه مرگ است. اما ما علاوه بر دیدن مرگ به عنوان مجازات گناه، باید گناه را آنگونه که پولس در باب ۶ رومیان توصیف می کند، ببینیم یعنی به عنوان یک ارباب که بر بندگان خود حکمرانی می کند و آنها را با دستمزد مرگ فریب می دهد.

همچنین توجه کنید که پولس در ادامه توصیف نقش دو ارباب، توجه را به این واقعیت جلب می کند که بندگی به یک ارباب به معنی رهایی از بندگی دیگری می باشد. بار دیگر ما انتخاب واضح را می بینیم: یکی یا دیگری. هیچ حد وسطی وجود ندارد. در عین حال، همانگونه که همگی می دانیم، رهایی از سلطه گناه به معنی بی گناهی و مبارزه نکردن با گناه و حتی زمان هایی سقوط نمی باشد. در عوض به این معنی است که ما دیگر تحت سلطه گناه نیستیم، هر چقدر هم که در واقعیت، گناه در زندگی ما باقی ماند و ما باید بیشتر روزانه وعده های غلبه بر آن را بطلبیم.

بنابراین، این آیات به یک در خواست قدرتمند برای هر کسی که بنده گناه است، تبدیل می شوند. این ستمگر چیزی جز مرگ به عنوان پرداختن به کارهای شرم آور ارائه نمی دهد؛ از این رو، یک فرد معقول باید خواستار رهایی از این ستمگر باشد. در مقابل، کسانی که بنده عدالت هستند، کارهایی انجام می دهند که درست و قابل ستایش

هستند، نه با این اندیشه که به واسطه آن نجات یابند بلکه به عنوان ثمره تجربه جدیدی که کسب کرده اند. اگر آنها برای بدست آوردن نجات تلاش کنند، کل هدف انجیل، هدف کلی نجات و هدف کلی دلیل نیازشان به عیسی را از دست می دهند.

۱۷ نوامبر

جمعه

تفکری فراتر: میتوانید مطالبی را از مراجع زیر مطالعه کنید:

Read Ellen G. White, "Victory Appropriated", pp. 105, 106, in *Messages to Young People*; "The True Motive in Service", pp. 93-95, in *Thoughts From the Mount of Blessing*; "Appeal to the Young", p. 365, in *Testimonies for the Church*, vol. 3; pp. 1074, 1075, in *The SDA Bible Commentary*, vol. 6.

«او [عیسی] تسلیم گناه نشد. حتی در افکارش نیز تسلیم وسوسه نشد. پس باشد که ما نیز چنین باشیم. انسانیت مسیح با الوهیت پیوسته بود؛ او برای نبرد (با خصم) بواسطه ساکن بودن روح القدس در او مجهز بود. و او آمد تا ما را در ذات الهی (خویش) شریک گرداند. پس تا زمانی که ما در ایمان با او متحد باشیم، گناه دیگر سلطه ای بر ما ندارد. خدا به دنبال دست ایمان در ماست تا آن را بر(دست) محکم الوهیت مسیح قرار دهد تا ما به کمال شخصیت او دست یابیم.» - الن جی. وایت، از مرجع زیر:

The Desire of Ages, p. 123.

«ما در تعمیمدمان متعهد شدیم که تمام ارتباطات خود با شیطان و عوامل او را قطع نماییم و قلب ذهن و روحمان را وقف گسترش ملکوت خدا کنیم ... پدر، پسر و روح القدس متعهد شدند که با بشر تقدیس شده همکاری نمایند.» - الن جی. وایت، از مرجع زیر:

Ellen G. White Comments, *The SDA Bible Commentary*, vol. 6, p. 1075

«اقرار به مسیحی بودن بدون ایمان و عمل فایده ای ندارد. هیچ کس نمی تواند به دو ارباب خدمت کند. فرزندان آن شریر، خدمتگزاران ارباب خود هستند؛ کسی که آنان خود را تسلیم اطاعت از او کرده اند خدمتگزار او هستند و آنها تا زمانی که شریر و کارهای او را انکار نکنند، نمی توانند بندگان خدا بحساب بیایند. شرکت در لهو و لعب هایی که سر سپردگان شیطان به آن می پردازند بدون ضرر نمی باشد، هر چند آنها اغلب تکرار می کنند که چنین سرگرمی هایی بی ضرر هستند. خدا حقایق مقدس و منزهی را برای جدا ساختن قوم خود از افراد بی خدا و پاکسازی آنها در نزد خود، آشکار نموده است. ادونتیستهای روز هفتم باید ایمان خود را نشان بدهند.» - الن جی. وایت، از مرجع زیر:

Testimonies for the Church, vol. 1, p. 404.

سوالاتی برای بحث

۱. اگر چه ما تمام این وعده های فوق العاده پیروزی بر گناه را داریم، واقعیت این

است که همه ما — حتی به عنوان مسیحیان دوباره حیات یافته — از میزان گمراه بودن، گناهکار بودن و فاسد بودن احتمالی قلبهایمان آگاهیم. آیا در اینجا تضادی وجود دارد؟ پاسخ خود را توضیح دهید.

۲. در کلاس، از آنچه مسیح برایتان انجام داده است، تغییراتی که تجربه کرده اید و زندگی جدیدی که در او دارید، شهادت بدهید.

۳. با این حال که باید اهمیت این موضوع را همواره بیاد داشته باشیم که نجات ما تنها بر آنچه مسیح برایمان انجام داده است استوار است، چه خطرهایی بوجود می آید اگر بر آن حقیقت شگفت انگیز بیش از حد تأکید کنیم قسمت دیگر نجات را حذف کنیم یعنی آن چیزی که عیسی برای تبدیل ما به تصویر خود، در وجود ما انجام می دهد؟ چرا ما باید هر دو جنبه نجات را درک نموده و بر آن تأکید کنیم؟